

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 047141 12 Rev
Banja Luka, 22.11.2012. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Rose Obradović, kao predsjednika vijeća, Violande Šubarić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.S. iz B.L., ..., kojeg zastupa S.K., advokat iz B.L., ... protiv tuženog R.J., vlasnika SUR A. B.L. Ulica ....., kojeg zastupa S.I., advokat iz B.L., ..., radi isplate, vrijednost spora 26.775,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 047141 11 Gž 2 od 27.12.2011. godine, na sjednici vijeća održanoj dana od 22.11.2012. godine, donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 047141 11 P od 26.04.2011. godine, obavezuje se tuženi da tužitelju isplati iznos od 26.775,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 20.10.2001. godine do isplate i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7. 932,25 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 26.04.2011. godine do isplate.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 047141 11 Gž 2 od 27.12.2011. godine, žalba tuženog se odbija i potvrđuje provostepena presuda.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tuženi pobija drugostepenu presudu zbog povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako da se tužbeni zahtjev odbije i tuženom dosude troškovi parničnog postupka.

Odogovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja da sud obaveže tuženog da mu isplati iznos od 26.775,00 KM sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

Tokom postupka na temelju izvedenih dokaza utvrđeno je slijedeće činjenično stanje: da je rješenjem Odjeljenja za ... Grada B.L. broj 02-352-1200/2000 od 12.12.2000. godine R.J., sinu I., kao vlasniku samostalne ugostiteljske radnje A., sa sjedištem u B.L. u Ulici ..., sa poslovnim prostorom ukupne površine 64 m², čiji je predmet poslovanja usluživanje alkoholnim i bezalkoholnim pićima i napitcima, dozvoljena promjena poslovanja za priređivanje igara na sreću-sportska kladionica, a rješenjem istog organa broj 02-352-680/02 od 12.07.2002. godine, na zahtjev vlasnika radnje od 20.06.2002. godine, utvrđen je prestanak rada ove samostalne radnje sa danom 20.06.2002.godine; da je ugovorom o zakupu od 02.11.2001. godine tuženi (samostalna ugostiteljska radnja) izdao pod zakup dio navedenog poslovnog prostora sa postojećom opremom za kladionicu i organizovanje sportskog klađenja d.o.o. A. iz Š. O., kojem je prema rješenju Ministarstva ... RS broj 04-8721/08 od 18.12.2001. godine odobreno na jednu godinu obavljanje djelatnosti sportske kladionice O. u B.L. u Ulici ....; da je tužitelj dana 20.10.2001. godine kupovinom i popunjavanjem tri tiketa broj 8898, 8899 i 8900, O. sportske kladionice, u dijelu poslovnog prostora SUR A. B.L., učestvovao u igri na sreću – sportska kladionica i na svakom tiketu ostvario dobitak od po 8.925,00 KM, odnosno ukupno 26.775,00 KM; da se nakon ostvarenja dobitka obratio tuženom za isplatu dobitka i da je tuženi odbio isplatu dobitka.

Na temelju prednjeg utvrđenja nižestepeni sudovi su zaključili da je tuženi, prema odrebi člana 41 stav 2 tačka 4 Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik RS“ br. 6/1999, dalje-ZIS), koji je posjedovao aparate za registraciju tiketa za sportske prognoze, dana 20.10.2001. godine bio priređivač igre na sreću – sportska kladionica i da je prema odredbi člana 50 istog zakona i odredbi člana 262 Zakona o obligacionim odnosima (Službeni list SFRJ 29/78,39/85,45/86,57/89 i „Službeni glasnik RS“ br. 17/93, 3/96 i 39/03, dalje-ZOO) obavezan da tužitelju, kao učesniku igre na sreću, prema odrebi člana 47 ZIS, isplati ostvareni dobitak, pa su slijedom toga u cjelini usvojili tužbeni zahtjev tužitelja.

Pobijana odluka je pravilna i zakonita.

Prema odredbi člana 2 ZIS igre na sreću, u smislu toga zakona, su igre koje u skladu sa ovim zakonom i pravilima igre organizuju priređivači igre na sreću u kojim se učesnicima u igri pruža mogućnost sticanja dobitka u novcu, stvarima, pravima ili uslugama, a ishod igre ne zavisi od znanja ili umješnosti učesnika u igri, već od slučajaja ili nekog neizvjesnog događaja.

Prema odredbi člana 4 istog zakona cilj priređivanja igara na sreću je prikupljanje sredstava za finansiranje namjena u skladu sa ovim zakonom, kao i zabava učesnika u igrama na sreću.

Jedan od vidova igara na sreću su i sportske kladionice čija djelatnost je uređena odredbom člana 41 ZIS. Prema stavu 2 tačka 4 ovog člana djelatnost sportske kladionice mogu priređivati i samostalne radnje koje se bave ugostiteljskom djelatnošću i koje posjeduju aparate za registraciju tiketa sportske prognoze, a za registraciju priređivača, iz pomenute zakonske odredbe, prema stavu 3 toga člana, potrebno je odobrenje Ministarstva ... RS.

Prema odredbi člana 47 pomenutog zakona učesnici igre na sreću su imaoi srećaka, talona loto-a i SP tombolskih kartica, žetona i drugih dokaza o plaćenom učešću u igri, odnosno lica koja su ispunila uslove propisane pravilima igre na sreću. Oni u smislu odredbe člana 48 toga zakona imaju pravo na ostvarenje dobitka pod uslovima i u roku propisanom tom odredbom, odnosno odredbom člana 49 istog zakona, a za ispunjenje te obaveze učesnicima igara na sreću, prema odredbi člana 50 ZIS, odgovara priređivač igre svojom imovinom.

U konkretnom slučaju utvrđeno je, a što među parničnim stranka nije ni bilo sporno, da je tužitelj dana 20.10.2001. godine u dijelu poslovnog prostora SUR A. B.L., kupovinom i uplatom tri tiketa O. sportke kladionice učestvovao u igri na sreću-sportska kladionica, da je pogađanjem rezultata nogometnih utakmica ostvario dobitak označen na tiketima (na svakom tiketu po 8.925,00 KM, što ukupno iznosi 26.775,00 KM), da se nakon objavljivanja zvaničnog izvještaja o rezultatima utakmica, na koji se kladio, obratio tuženom da mu isplati dobitak i da je tuženi odbio isplatu. Tokom parničnog postupka tuženi nije osporavao naprijed navedene činjenice, već je tužbeni zahtjev osporavao tvrdnjom da njegova samostalna radnja A. B.L. dana 20.10.2001. godine nije bila priređivač igre na sreću iz koje tužitelj traži isplatu dobitka, već da je priređivač igre bio A. DOO Š., kao zakupac poslovnog prostora tuženog, u čijem sastavu je bila sportska kladionica O..

Međutim, kod utvrđenih činjenica, da je tuženi dana 12.12.2000. godine pribavio odobrenje nadležnog organa Grada B.L. za proširivanje djelatnosti samostalne ugostiteljske radnje A. B.L., za priređivanje igara na sreću-sportska kladionica (koje je imao sve do 12.07.2002. godine), da je dana 20.10.2001.godine tužitelj učestvovao u igri na sreću kupovinom i uplatom tri tiketa O. sportske kladionice u STR A. B.L., da je ova STR tada posjedovala opremu za kladionicu i organizovanje sportskog klađenja, što proizlazi iz izjave tužitelja i saslušanih svjedoka S.P. i S.Š., ali i iz člana 1 ugovora o zakupu zaključenog dana 02.11.2001. godine između ove STR i DOO A. Š., kao zakupca, prema kojem ova STR izdaje pod zakup zakupcu poslovni prostor u Ulici ... sa postojećom opremom za kladionicu i organizovanje sportskog klađenja, pravilan je zaključak nižestepenih sudova da je tuženi saglasno odredbi člana 41 stav 2 tačka 4 ZIS, dana 20.10.2001. godine bio priređivač igre na sreću u kojoj je učestvovao tužitelj i ostvario dobitak, čiju isplatu traži predmetnom tužbom. Slijedom toga pravilan je zaključak nižestepenih sudova da tužitelju, kao imaoocu dobitnih tiketa i učesniku igre na sreću, saglasno odredbi člana 47 ZIS, pripada pravo na isplatu dobitka koji je obavezan da mu plati tuženi prema odredbi člana 50 ZIS, jer je tužitelj od njega isplatu tražio u roku propisanom ovim zakonom (član 48 i 49).

Imajući u vidu naprijed navedeno neutemeljen je prigovor revidenta da je pobijana presuda donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava iz odredaba ZIS.

Tačna je tvrdnja revidenta da prema ZIS priređivač igre na sreću ne može biti fizičko lice, ali budući da tuženi u ovoj parnici nije R.J., kao fizičko lice, već kao vlasnik STR A. B.L., neutemeljen je revizioni prigovor da je pobijanim odlukama pogrešno cjenjen njegov prigovor nedostatka pasivne legitimacije ove STR u predmetnoj parnici.

Činjenica da je tuženi, u vrijeme priređivanja igara na sreću dana 20.10.2001. godine, kada je tužitelj ostvario dobitak, posjedovao samo odobrenje nadležnog organa Grada B.L. za obavljanje ugostiteljske djelatnosti i poslovanje za priređivanje igara na sreću-sportska kladionica (rješenje od 12.12.2000.godine) a ne i rješenje Ministarstva ... RS, kako je propisano odredbom člana 41 stav 3 ZIS, je od uticaja na odgovornost priređivača igre na sreću i njegovog odgovornog lica, kako je propisano kaznenim odredbama ZIS, a ne i na pravo učesnika u igri na sreću da naplati ostvareni dobitak, kako pogrešno smatra revident.

Ugovor o zakupu zaključen sa DOO A. Š. dana 02.11.2001. godine i rješenje Ministarstva ... RS od 18.12.2001. godine, na koje se poziva revident osporavajući svoju pasivnu legitimaciju u ovoj parnici, odnose se na period nakon što je nastala obaveza tuženog za isplatu dobitka tužitelju (ova obaveza je nastala dana 20.10.2001. godine), pa oni zbog toga nisu od uticaja na njegovu pasivnu legitimaciju u ovom sporu.

Tuženi u reviziji ističe novu činjenicu, prigovarajući da je tužitelj izgubio pravo na materijalno-pravni zahtjev u vrijeme kada je podnio tužbu sudu dana 06.03.2002. godine iz razloga što nije tražio isplatu dobitka u propisanom roku, što je suprotno članu 242 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ br. 58/03, 85/03, 74, 05, 63/07 i 49/09. – dalje: ZPP), pa je stoga ovaj revizioni prigovor valjalo odbiti.

Budući da tuženi nije izveo dokaz čitanjem presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž-3753/2006, na koju se poziva u reviziji, značaj činjenice, da je tuženi ovu presudu uložio u spis predmeta, drugostepeni sud je u pobijanoj presudi pravilno cijenio u skladu sa odredbom člana 207 ZPP.

Kako su nižestepeni sudovi za svoje odluke dali valjane i razumljive razloge, neutemeljen je i paušalan prigovor revidenta da je pobijana presuda zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka.

Stoga je reviziju valjalo odbiti i suditi kao u izreci na temelju člana 248 ZPP.

Predsjednik vijeća
Rosa Obradović

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić